

VINKO MÖDERNDORFER

AN BAN

PET PODGAN

dramski zapisnik

*z mnogimi istimi in različnimi ljudmi
ter enim samim namišljenim prijateljem*

Vsaka mladost je zlorabljena mladost. Najprej te zlorabijo starši, potem pa še sistem.

... imel sem namišljenega prijatelja. Ime mu je bilo Rafolt. In Rafolt mi je povedal, kaj naj naredim. In vedno sem ga ubogal. Ko pa sem naredil, kar mi je svetoval, je bil razočaran nad mano. Rekel mi je, da sem ga slabo razumel. Da je bil nesporazum. In da sem zelo slab človek.

1.

- Mučiš me.
- Ti me mučiš. Že deset let.
- Deset? Najin mali je star devet.
- Vse življenje.
- Zakaj si se potem vrnil? Zakaj si hotel ...
- Ti si hotela. Jaz pa sem bil slabič in sem prikimal.
- Imaš ga rad.
- Kadar je podoben meni, ja.
- Zelo ti je podoben.
- Ne bom pred otrokom.
- Poglej ga! Čisti ti!
- Manj kot bi si želel.
- - -
- - -
- Zakaj si utihnil?
- Včasih dvomim.
- Kaj?
- Če je res moj.

- Kaj govoriš! Sram te je lahko!
- Tebe je lahko sram. Čarovnica! Zažgati bi te bilo treba in pepel razsuti v reko, v gozd, med smreke, ob avtocesto!
- Kaj govoriš!! On je *ti*! Poglej ga! Ne vidiš tega!
- Bila si s tistim, ki je boljši od mene, ker je imel več možnosti, jaz jih nisem imel, jaz sem delal.
- Nisva bila skupaj. Zapustil si me. Tri leta nisva bila skupaj.
- Nisi me čakala.
- Odšel si in zato te nisem. Kaj, naj bi se obesila na drevo?
- Obesila si se nanj.
- Ko si se vrnil, sem ga zapustila.
- On te je zapustil.
- Saj je vseeno. Ko si prišel nazaj, sva zanosila. Vesel si bil. In zdaj imava otroka. Poglej ga! Izrezan ti!
- Zapustil vaju bom.
- Zakaj?
- Ker vaju nimam več rad.
- - -
- - -
- Kot da si naju kdaj imel!

- - -

- - -

- Zakaj si me udaril?
- Še enkrat te bom.
- Ker sem povedala po resnici?
- Ker si čarovnica.

- - -

- - -

- Mamica!!

2.

- Nima me rad. To vem po tem, ker me ne čaka več pred šolo. Ker ne spi več v spalnici. Ker mamica kar naprej joka. Ker me tudi ona ne mara. Ker reče: *Pejt stran, lepo te prosim, pejt stran!*. In jaz jo vprašam: *Zakaj?* In mi reče: *Ker razmišljam*. Jaz pa vem, da ne razmišlja, da je žalostna. Žalostna je, ker ga ni več. Ker je šel k drugi mami. Rad bi ji pomagal. Rad bi bil namesto ata.

3.

- Pridi nazaj, prosim, prosim!
- Zakaj si ga pripeljala s sabo?
- Tvoj sin je.
- Izsiljuješ me.
- Pridi nazaj, prosim! Poglej, klečiva pred tabo! Prosim, pridi nazaj k nama.
- Ne ponižuj se. Vstani!
- Prosim!
- Oba vstanita!
- Mali te potrebuje!
- Nočem te več videt.
- Kaj pa on? Tvoj sin?
- Tudi njega nočem več videt. Odpelji ga!
- Nič ni kriv! Prosim, prosim!
- Vstani! Kaj bodo sosedje rekli!
- - -
- - -
- A je boljša od mene?
- Ja.
- Grda je.
- Tiho.

- Mlajša je, pa je videti starejša.
- Udaril te bom.
- Priznaj, da sem bila boljša!
- Ne pred otrokom.
- Boljše sem ti ga povlekla.
- Zaprl bom vrata.
- A jo sploh zna uporabljat?
- Nadleguješ me. Poklical bom policijo.
- A jo sploh ima? Nima je! A je fantek? Brez jošk, brez riti! A zdaj si se pa na fantke vrgel. Punčke, ki so kot fantki. Bravo! Res si pravi mačo!!
- Udaril te bom.
- Daj! Daj! Daj!!
- - -
- - -
- - -
- - -
- Zob si mi zbil.
- Mamica!
- Vso te bom.
- Plačal boš.

- Preveč sem plačal.
- Ljudje so videli?! Gospod, ste videli?! Videli ste, gospa!! Zob mi je zbil!
Zakaj zapiraš vrata?! Kam bežiš?
- - -
- - -
- Na koncu boš sam. Nihče te ni ljubil, kot sem te ljubila jaz.
- Mamica!!

4.

- Ni zbran. Ne dohaja. Zadnjič je sredi ure zaspal. Pa ima spoznavanje narave zelo rad. Tako ne bo šlo več naprej.
- Zdaj je takšno obdobje. Puberteta.
- Devet let ima.
- Mogoče zgodnja. Pri nekaterih je prej.
- Gospa, ni to.
- Se bom potrudila. Imamo težavno obdobje. Mislim, doma. Mož, njegov oče, ima težave.
- Mnogo otrok je ločenih staršev.

- Nismo ločeni. Samo narazen živimo.
- Ni sramota ...
- Nismo!!
- Prav.
- Prišel bo nazaj. Bo!
- - -
- - -
- In lula.
- - -
- - -
- Vsak dan se polula.
- Govorila bom z njim.
- Sredi ure se polula. Uide mu. In joka. Zadnjič so dekleta zbežala iz razreda. Fantje so se delali norca. On pa je mižal in okoli njega se je delala lužica.
- Pogovorila se bom z njim.
- Imamo psihologinjo. Kvalificiran kader.
- Moj otrok ni nor!
- Seveda ne.
- Devet let ima.

- Če nas boli glava, vzamemo aspirin. Če imamo težave ... mislim, v glavi ...
- Ni nor!!
- ... gremo k specialistu. Pedagogu. Psihologu. Strokovnjaki so.
- Sama bom. Potrudila se bom. Ne dovolim, da mi otroka pregledujejo specialisti za norce. Vse življenje bo norec.
- Gospa.
- Ne dovolim!!
- - -
- - -
- Razumem.
- - -
- - -
- In ne glejte me tako.
- Gledam vas povsem običajno. Kot vse ostale starše.
- Tožila vas bom.
- Gospa?
- Gledate me v usta. Posmehujete se mi. Nimam zob, ampak sem vseeno dober človek.

5.

- Fuj! Poscal si se! Spet si se.
- Nisem.
- Smrdiš!!
- Kako nisi? Poglej, moker si okrog luleka.
- Nisem.
- Moja mama je rekla, da bo šla k ravnatelju in te bojo potem dali v posebno šolo.
- Moja tudi.
- In moja tudi.
- Stran pejt!
- Na cesto pejt!
- Me se tukaj igramo.
- In prdnil si!
- Nisem.
- Usral se je! Usral se je! Usral se je!
- Fuj, Fuj, fuj!
- Nisem.
- Punce, gremo na igrišče.
- Zgini! Usranec, poscanec!
- Kaj laziš za nami?!

- Moj brat te bo ubil.
- In moj oči tudi.
- Moja mama te bo pa zlasala.
- Gremo punce!
- An, ban, pet podgan,
kdor ni z nami,
ostane sam.
- An, ban, pet podgan,
v kotu stojiš,
se milo držiš,
vedno si sam
in vedno loviš!

6.

- Spiš?
- - -
- - -
- Mamica ...
- - -
- - -

- A spiš?
- Pusti ...
- Jokala si.
- Pusti me.
- Ko si spala, si jokala.
- Nisem.
- Kričala si.
- Pesek imam namesto solz.
- Ne maram, da jokaš.
- Noter jokam.
- Strah me je, če jokaš.
- Vase jokam.
- Lahko zlezem k tebi?
- Pusti.
- Pod odejo?
- Pusti me!!
- Zebe me.
- Ves si njegov. Vsi ste isti.
- - -
- - -

- Strah me je, mama.
- Zgini stran! Pusti me.

7.

- Zdravo!
- Zdravo.
- Tebe tudi ne marajo?
- Ne marajo.
- Mene tudi ne.
- Kaj me briga, če me ne.
- Mene tudi ne briga, ampak sem vesel, da tudi tebe ne marajo, ker potem
sva že dva.
- A ste ločeni?
- Kdo?
- Pri tebi doma?
- Ja.
- A si z mamo?
- Ja.
- Jaz tudi. Pa je ne maram.
- Mame ne maraš?

- Ker sem jaz kriv, da vse noči joka.
- Jaz pa svojo maram.
- Zakaj?
- Ker je edina, ki jo poznam.
- Zdaj poznaš tudi mene.
- Ti si moj prijatelj.
- Res?!
- Res, ja! In držat morava skupaj.
- Zakaj?
- Ker sva sama. Ker naju ne marajo. In zato morava bit skupaj. Da bova močna.
- Jaz bi rad, da bi me imeli radi.
- Jaz pa ne. Kaj me briga. Zdaj sva dva in sva močna.
- Jaz nisem močen. Vsi me tepejo.
- Mene tudi. Ampak se jima lahko maščujeva.
- Nočem se maščevat.
- Ti si kreten.
- Nisem!! Nisem!! Nisem!!
- Dobro ...
- Nisem!! Nisem!!

- Saj nisi. No!
- - -
- - -
- A greva v trgovino?
- Zakaj?
- Nekaj iskat.
- Nimam denarja.
- Nekaj bova vzela.
- Nimam denarja.
- Jaz ga tudi nimam. Ukradla bova.
- Jaz ne kradem.
- To samo tako rečejo. Ne bova ukradla. Pripada nama.
- Zakaj nama pripada?
- Ker naju nobeden nima rad.

8.

- To je moj novi partner.
- Zdravo! Tvoja mama mi je veliko pravila o tebi ...
- Živel bo z mano.
- ... same lepe reči.

- Z nama bo živel.
- S tvojo mamo se imava rada.
- Srečna sem.
- In tebe bom imel tudi rad.
- Nisem verjela, da bom še kdaj srečna.
- Fant, te že imam rad! Koliko si star?
- No, povej, koliko si star?
- Ti je riba jezik popapala?
- Sramežljiv je.
- In molčeč. To mi je všeč. Imam rad molčeče fante. Fantje morajo biti tiho.
Punce preveč govorijo.
- Jaz tudi?
- Tudi. Saj si punca! Ampak ne preveč. No, mali, povej ... Koliko si star?
- Povej, no!
- Osem let?
- Povej! Bodi vljuden. Če te starejši nekaj vpraša, moraš odgovoriti. No?!
- Že vem, devet let si star.
- Če ne boš povedal, te bom usekala.
- Pusti ga. Se bova že spoprijateljila. Jaz znam s takšnimi fanti. Kam lahko
dam svoje reči?

9.

- Udarila me je. Nikoli me še ni.
- Jaz pa mojo brcnem nazaj, če me focne. Čeprav jo imam rad. Zadnjič sem jo brcnil v trebuh. Pol ure se je zvijala. Bila je bela kot stena. Prasica. Čeprav jo imam rad.
- Jaz svoje mame ne bom nikoli udaril.
- Zamenjala te je za enega drugega. Brkatega. Saj ima brke, si rekel?
- Ima.
- In samo o njem govori, si rekel?
- Govori.
- In on jo fuka, si rekel.
- Fuka jo.
- In slišiš?
- Čeprav se delam, da ne.
- Ampak slišiš.
- Potem vedno pride pogledat v sobo, če bedim. In vedno reče: *Mali spi.*
Nič ni slišal.
- In spet fukata.
- Včasih.

- Kot v filmih. A si gledal filme, ko fukajo?
- Dolgčas.
- Fukajo s konji, pa s prašiči. Pa deset jih eno fuka. In sami črnici. Si videl to?
- Ne.
- Jaz tudi ne. Ampak eden mi je pravil, da fukajo z živalmi in da zato ni nič hudega, če mu ga povlečem. Tako je rekel. Hišnik.
- Pa si mu ga?
- Si nor! A misliš, da sem pedofil!
- Ne mislim da si.
- Normalen sem. Tudi ko bom velik, ne bom pedofil. Mogoče bom peder, pedofil pa ne. Bom pa sigurno maratonec. Zmagal bom na maratonu in bom dobil dvanajst tisoč evrov. Vse tiste črnice, ki vedno zmagujejo, ker imajo vse podkupljeno, bom premagal, zbil jih bom do amena! Tako dolgo jih bom brcal v glavo, da bodo nehali tečt maraton. In bom zmagal. Ja, maratonec bom. Pa ti?
- Jaz tudi.
- Midva bova maratonce! Najboljša prijatelja, ki nista pedofila, ampak maratonce. O nama bojo še govorili! Tudi na televiziji.
- A greva?

- Kam?
- V trgovino.
- Po tisto, kar nama pripada?
- Po tisto.

10.

- Veš, kdo sem?
- Ne.
- Psihologinja sem. Veš, kdo je to?
- Ne.
- Pomagam otrokom, kadar imajo težave. In tvoja učiteljica mi je povedala, da imaš težave. Da si se spremenil, odkar sta se tvoja starša ločila.
- Ne.
- Kaj ne?
- Nisem se spremenil.
- Tvoja učiteljica, ki jo zelo skrbi zate, je rekla, da si bister učenec, da si bil v prvih dveh razredih odličnjak, da pa si zdaj drugačen.
- Nisem.
- Kaj?
- Drugačen.

- - -
- - -
- Kako pa je doma?
- V redu.
- V redu?
- Ja.
- Mi lahko poveš kaj več? Mislím, o tem, kako je doma vse v redu.
- Ne.
- Zakaj ne.
- Ker ni kaj povedat.
- Kaj počneš, ko prideš iz šole?
- Imam prijatelja.
- Ja?
- Ja.
- Koga?
- Prijatelja.
- Tvoja učiteljica pravi, da nimaš prijateljev.
- Pa imam.
- Koga?
- Najboljši prijatelj je.

- Nihče te nikoli ne vidi z nikomer.
- Skupaj preživiva vse dneve.
- To je pa lepo.
- Ja.
- In kaj počneta?
- Pogovarjava se.
- O čem?
- O nama. O življenju. O mami.
- Tvoji?
- O najinih mamah.
- So njegovi starši tudi ločeni?
- Vsi so ločeni? To je normalno.
- In kaj se še pogovarjata s prijateljem?
- Vse.
- Kaj je to vse?
- Vse je vse.
- Razmem.
- Ne razumete.
- Zakaj naj ne bi razumela?
- Ker nimate prijatelja.

- - -

- - -

- Če te še nekaj vprašam? Mi boš odgovoril?

- Če bo pametno vprašanje.

- Si srečen?

- Neumno vprašanje.

11.

- Denar imam.

- Kje si dobil?

- Lahko greva kaj kupit.

- A ni škoda. Da bi kupila. Če nama pa itak pripada.

- Ampak denar imam!

- Od kod?

- Potegnil sem ga hišniku.

- Fuj.

- Saj je vseeno. Glavno, da nisem pedofil.

- In kako je bilo?

- Fuj.

- Zakaj pa si?

- Fehtal me je. Zoprno mi je, če me fehtajo. Pa sem. Saj si ti tudi.
- Pa ne bom več.
- Tudi jaz ne bom več.
- Enkrat pa fuj.
- Enkrat pa fuj.
- A greva kam?
- Denar imava.
- Lahko kupiva darilo.
- Za koga?
- Za mamo.

12.

- Kaj se dogaja?
- Zamudil si.
- Zaspal sem.
- Nikoli ne zaspiš. Po navadi si že kakšno uro prej pred šolo.
- Zakaj je vse polno ljudi? Kaj se je zgodilo?
- V kleti je gorelo. Hura! Danes ne bo šole!
- Kaj bomo pa potem delali, če ne bo šole?

- Saj bo šola. Samo prve tri ure je ne bo. Moramo na igrišče. Ravnatelj je tako rekel. In v klet ne bomo smeli, ker policija preiskuje.
- Zakaj pa policija?
- Ker policija vedno preiskuje.
- Veš, kaj, lahko pa greva v mesto. Se zmuzneva in greva po trgovinah. Po treh urah pa prideva nazaj.
- Imaš denar?
- Imam.
- Jaz bi bil raje tu.
- Tu ni kaj videt. Gasilci so pogasili. Hišnika so odpeljali.
- A v bolnico?
- V mrtvašnico. Ko so ga nesli mimo, je zasmrdelo po zažgani pleskavici, ha!
- Mama pravi, da ni lepo, če se smejiš tuji nesreči.
- Tvoja mama je butasta.
- Moja mama ni butasta, moja mama je zdaj srečna.
- Greva v trgovino. Bova nekaj ukradla.
- Ne bom več kradel.
- Jaz pa bom še. Zdaj ko ni več hišnika, da bi mi plačal.
- Kaj bova kupila?

- Bombone.

13.

- Veš, kdo sem jaz?
- Ne.
- To je gospod kriminalist.
- Gospod ravnatelj, mogoče bi bilo dobro, da bi se s fantom pogovorila sama.
- Star je devet let. Moram biti prisoten. Klicali smo njegovo mamo, pa se ne javi. Tajnica jo še išče.
- Saj ne gre za zaslišanje.
- Vseeno. Moram biti zraven. Takšna so pravila.
- No, prav. Torej: veš, kdo sem?
- Policaj.
- Ja.
- Zakaj pa nimate uniforme?
- Ker sem kriminalist. Policist v civilu.
- Detektiv. Tako kot na televiziji.
- Ja.

- Zanima me ...
- Gospodu lahko poveš vse.
- Gospod ravnatelj ... Dovolite ...
- Oprostite. Izvolite.
- Pogledali smo posnetke varnostne kamere. In smo videli, da si predvčerajšnjim metal kamne vanjo in da si jo rabil.
- Ni lepo, da uničuješ šolsko lastnino. To je lastnina vseh nas.
- Gospod ravnatelj, lepo prosim ...
- Oprostite. Nadaljujte.
- Zakaj si uničil varnostno kamero?
- Za hec.
- Zakaj prav tisto, ki pokriva del dvorišča, kjer je vhod v hišniško stanovanje?
- Prijatelj mi je rekel, če lahko zadenem. In sem.
- Kateri prijatelj?
- Najboljši.
- Na posnetku si sam.
- Prijatelj je bil zraven. Enkrat on, enkrat jaz. On ni zadel. Jaz sem zadel. Petič sem zadel.
- Točno. Na posnetku si vrgel petkrat in petič si jo razbil. Zakaj?

- Stavila sva.
- S kom?
- Z mojim prijateljem.
- Sam si bil.
- Gospod kriminalist bi rad izvedel, kdo je tvoj prijatelj?
- Gospod ravnatelj, prosim ...
- Hotel sem samo pomagat.
- No, kdo je tvoj prijatelj?
- Zakaj moram povedat?
- Da nam bo lahko še *on* povedal, kako je bilo.
- Tako je bilo: stavit sva šla, da bom razbil kamero v desetih poskusih. Če jo bo on razbil prej, potem greva v trgovino in mu moram jaz kupit bombone. Če pa ne, mi jih mora kupiti on. In sem zmagal. Razbil sem jo v petem poskusu.
- Kje pa je med tem bil tvoj prijatelj?
- Zraven je stal. In štel.
- Gospod kriminalist pravi, da na posnetku ni nikogar. Samo ti. Povej po resnici.
- Kdaj si prišel danes zjutraj v šolo?
- Ko so gasilci že pogasili.

- Po navadi prideš v šolo že kakšno uro prej. Tako pravijo tvoji sošolci. In potem čakaš na dvorišču, da se začne šola.
- Velikokrat so te videli s hišnikom.
- Danes sem zaspal.
- - -
- - -
- Kje je moj sin? Kaj hočete od njega? Kdo ste?
- Gospa, pomirite se.
- Mama!
- Gospa, to je gospod kriminalist. Imeli smo nesrečo. Požar.
- In kaj ima moj sin pri tem? Imaš kaj pri tem?
- Ne.
- No, vidite! Nič nima z vašim požarom. Greva!
- Gospa, rad bi se pogovoril z vašim sinom.
- Hišnik je umrl.
- - -
- - -
- In zakaj zaslišujete mojega sina? Devet let ima.

- Ne zaslišujem ga, samo sprašujem. Večkrat so ga videli skupaj s hišnikom. Vedno zjutraj, preden se je začel pouk. In pred dvema dnevoma je metal kamne v varnostno kamero. Razbil jo je.
- Ga je kdo videl?
- Kamera ga je videla.
- Veste kaj ... Zelo dobro vem, kako to gre. Hoteli ste ga spraviti k psihologu in potem na posebno šolo. Zdaj ga zaslišuje še policija. Kaj imate proti meni? Ne dovolim! Razumete? Imam svoje pravice. Nisem bogata, nič nimam, zato si pa upate. Lotite se raje tistih, ki kradejo, ki so zares lopovi. Zakaj se spravljate name? In na mojega otroka? Zakaj?!
- Kdaj je vaš otrok danes odšel v šolo, gospa?
- Zaspal sem.
- Povedal je.
- Zamudil sem.
- Slišali ste.
- Prišel sem, ko je bilo že vsega konec. Nič nisem videl.
- Greva, sinko!

14.

- Ti si moj najboljši prijatelj.

- Ti pa si moj še boljši najboljši prijatelj!
- Nikoli te ne bom izdal.
- Tudi jaz te ne bom nikoli izdal.
- Izdajalci so slabši kot smrt.
- Slabši kot morilci.
- Slabši kot pedofili.
- Slabši kot nevihta. Kot poplave. Slabši kot vojna.
- Izdajalci niso prijatelji.
- Rad te imam.
- Tudi jaz te imam rad.

15.

- An ban, pet podgan,
ti si roža,
ki me boža,
ti pa si rumen špaget,
zato moraš takoj v kot sedet -
ti loviš!!!
- - -
- - -

- Gleda nas.
- Že eno uro nas gleda.
- Kaj gledaš?
- Pejt se igrat drugam!
- Smrdiš.
- Ja, smrdi. Kot njegova mama.
- Kar stoji tam in nas gleda. Manijak!
- Ne bom se igrala, če bo on tu.
- Jaz tudi ne. Mi je mama prepovedala.
- Pejt stran, slišiš!?
- Ne sliši.
- A je gluh?
- Neumen.
- Umsko prizadet.
- In sam s sabo se pogovarja.
- Ampak matematiko pa obvlada.
- Pa super riše.
- Zgini stran!!
- Vrgla mu bom kamen.
- Pazi, nevaren je.

- Nevaren? Za celo glavo je manjši od mene.
- Od mene tudi.
- Zaostal je.
- Kamen ti bom vrgla, če nas boš gledal.
- Punce, gremo raje drugam.
- Pazi! Kamen bom vrgla. Stran pejt! Stran pejt!
- - -
- - -
- Zadel si ga.
- Po nesreči.
- Kri mu teče.
- Punce, gremo! Jaz nisem nič kriva.
- Jaz tudi ne.

16.

- Preiskava je pokazala, da je zagorelo na hodniku v polkletnem hišniškem stanovanju osnovne šole. Forenzični izsledki kažejo na to, da je neznan storilec skozi režo za pisma v vežo zлил bencin *super 95*. Najbrž je šlo za količino dveh do treh litrov. Ogenj se je takoj razširil na plašče in čevlje ter na pohištvo, ki je stalo v veži. Pri požaru je bil smrtno poškodovan

šolski hišnik, ki je zadnjih deset let stanoval v stanovanju. Umrli je zaradi hudih opeklin. Ker je stanovanje polkletno, so okna, ki gledajo na notranje dvorišče zamrežena z železnimi rešetkami, zato se žrtev ni mogla rešiti na prosto. Njegovo na pol zoglenelo truplo se je z rokami še vedno oklepalo okenskih rešetk. Gasilci so prišli na kraj požara v desetih minutah, vendar je bil požar preveč silovit in se je zaradi vnetljive snovi in dotrajanega materiala stanovanja bliskovito razširil v vse prostore. Zaradi pravočasne intervencije ogenj kljub vsemu ni ogrozil ostalih delov šolskega poslopja. Podana je bila prijava o podtaknjenem požaru s smrtnim izidom. Preiskava poteka.

17.

- Z mamo bi ti rada nekaj povedala.
- Ja, nekaj važnega.
- A se bo on odselil?
- Ne govori, kot da me ni zraven, mulc!
- Ne, ne bo se odselil.
- Se bova midva?
- Ne, ne bosta se odselila. Še bolj bomo družina.
- S tabo že ne.

- Dober sem s tabo, kot da sem ti oče.
- Nisi moj ata.
- Nehajta.
- Moj ata ni smrdel.
- Po ustih te bom, smrkavec.
- Brcnil te bom.
- Nehajta!!
- - -
- - -
- Povedala bi ti rada ...
- Ja?
- Da boš pripravljen.
- Ja?
- Noseča sem. Bratca boš dobil.
- Kaj pa, če bo sestrica?
- Boš dobil pa sestrico. Si kaj vesel?
- Kaj pa, če bo pes? Ali pa mačka? Ali pa podgana?
- - -
- - -
- Sam si prosil.

- Jaz bi ga še bolj. Ampak ti si mama.

18.

- Kradel je.
- Nisem.
- Gospod varnostnik, pogledajte mu v žepe! Videla sem ga.
- Izprazni žepe!
- Nisem.
- Vsak dan si tu. Že dolgo časa te opazujem.
- Izprazni žepe, če ti rečem!
- Ne bom.
- Gospod varnostnik, potem pa pokličite policijo.
- Bi rad v poboljševalnico?
- Ne.
- Potem pa izprazni žepe.
- Nisem jaz.
- Kdo pa?! Videla sem te! Bombone si tlačil v žep. Pogledajte mu v notranji žep.
- Izprazni žepe, sicer bom poklical policijo. S policijo pa ni heca.
- - -

- - -

- Dvakrat Bronhi bomboni, enkrat kinderjajček, in žvečilni Orbit. Še kaj.

- Nisem jaz.

- Ja, kdo pa?! Sveti duh?

- Stlačil mi je v žepe. On je kriv. Nisem jaz. Nisem hotel. Upiral sem se.

Prisegam, da nisem hotel. Na mamo prisegam. In moja mama je noseča.

Nisem jaz, nisem jaz, nisem jaz, nisem jaz ...

- Dobro, no.

- Baraba je. Sovražim ga. Sovražim ga! Sovražim ga! Z ognjem se igra.

An ban pet podgan ...

kadar zagori

po mesu zasmrdi!

- Fant je moten.

- Tokrat naj ti bo. Izgini zdaj.

- Nisem jaz. On je, on!! On je, on!! On je!!

- Dobro, no! Izgini, da te ne vidim nikoli več.

- A lahko Bronhije?

19.

- Hvala gospa, ker ste se oglasili.

© Vinko Möderndorfer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

- Če policija kliče, potem je treba. Sicer bi me prišli iskat.
- Gre za vašega sina.
- Pustite ga pri miru, reveža. Devet let ima.
- Njegova obleka, hlače, srajce, perilo ... Vse smo pregledali.
- Ja, imeli ste od sodišča.
- Nič nismo našli.
- Kaj pa naj bi našli!
- *Sledove ogljikovodikovih molekul, ki tvorijo alifatsko spojino, kar pomeni verigo ogljikov s pritrjenimi vodikovimi atomi.*
- Me zajebavate? Pa kaj mislite, da sem jaz fizičarka? ... ali kaj vem kaj ...
- Tudi jaz, gospa, nimam pojma o kemiji, ampak tako piše v forenzični analizi oblačil vašega sina. Forenziki so iskali sledove bencina. In niso ga našli.
- Pojma nimam, o čem govorite.
- Oziroma so našli. V sledovih so našli elemente, ki jih vsebuje 95 oktanski bencin. Vendar so ti elementi tudi v različnih čistilnih sredstvih in pralnih praških, ki jih uporabljate, ko perete sinova oblačila.
- Kaj bi pravzaprav radi? Nič ne razumem. Noseča sem.
- Zanima me, če ste obleke, ki jih je nosil vaš devetletni sin, tisti dan, ko je v hišniškem stanovanju izbruhnil požar, če ste jih oprali? Samo to.

- Mogoče smo revni, smo pa čisti. Moj sin je čist. Vedno opran. Seveda sem oprala. Fant je priden. Vrže obleko v koš in jaz operem. Pa tudi sam zna s pralnim trojem. Moj fant je pošten. Kaj imate proti njemu?
- Prepozno smo prišli.
- *Prepozno?* Kaj to pomeni? Pojma nimam, o čem govorite. Pustite nas pri miru. Imam novega partnerja. Srečna družina smo.
- Preiskovalni sodnik in socialna služba sta na moje priporočilo izdala zahtevo, da mora fant na pogovore k ustreznim strokovnjakom.
- Nikamor ne bo hodil! Nikamor!
- Gospa, to ni nasvet. To je, če me razumete, obveza. In kazensko boste odgovorni, če je ne boste uresničili.
- - -
- - -
- Zdaj bom šla.
- Hvala, ker ste prišli.
- In ne kličite me več. Za neumna vprašanja nimam časa.
- - -
- - -
- Čestitam.
- Zakaj?

- Za nosečnost.

20.

- Zakaj jokaš?
- Ker ... Ker ...
- Nehaj, no! Kaj bojo ljudje rekli, če bodo videli, da me objemaš in mi jokaš v vrat.
- Ljudi ne briga. Nobenega ne briga, če jokam.
- Čisto bom slinast in smrkljast. Sem že. Nehaj!
- Hudo mi je.
- Ne se dret. Fantje jokamo v sebe. Noter. Ne pa kot kakšne babe.
- Nisem nalašč ...
- Kaj spet?!
- Izdal.
- Koga si izdal? Mamo? Ata? Ali tistega njenega brkatega fukača. Pa tudi, če si jih, so si to zaslužili. Zaslužili so si, da bi jih poscal, ne samo izdal. Da bi jim zamešal drek v golaž, ne sam pljunil vanj. Še hujše reči bi si zaslužili, ker so te izdali. Oni so te najprej izdali. Tako, da si lahko čisto miren. Naj jih crknjen pes pokozla!
- Tebe.

- - -

- - -

- Kaj mene?

- Izdal sem te.

- Kdaj?

- Rekel sem, da si mi *ti* tlačil bombone v žepe in da jaz nisem hotel, da si me nagovarjal, da si me prisilil. Hudoben sem. Svojega edinega prijatelja sem izdal. Nobenega več nimam. Nobeden me nima več rad. Nalašč bom pojedel toliko peska, da bom kot en peskovnik na dveh nogah, in me ne bojo mogli več operirat, napil sem bom mrzle vode in bom počil, še prej pa si bom na smrt prehladil grlo. Gnojno grlo bom imel in ne bom mogel požirat. Zato bom umrl od lakote.

- Jaz bi te tudi.

- Kaj?

- Izdal.

- Ti bi me izdal?

- Sploh, če te ne bi bilo zraven. Zato pa smo prijatelji, da se izgovarjamo drug na drugega. Morava si pomagat.

- Ampak zdaj mislijo, da si me ti prisilil. Da si ti tisti *ta grd*, da sem jaz samo pod tvojim slabim vplivom.

- Ja, to je zoprno. Pa kaj! V tisto trgovino pač ne bova več šla. A veš, koliko je še trgovin?! Na tisoče.
- Na milijone!
- Na tisoče milijonov.
- Na bilijon bilijonov.
- Več kot je zvezd na nebu.
- In vse trgovine nekaj prodajajo. In v vseh se da kaj stlačiti za srajco. Preden naju bojo v vseh trgovinah zalotili, bova stara že milijon let.
- Kot učiteljica bova stara.
- Še bolj. Ampak ...
- Ja?
- Izdal si me pa vseeno.
- Ja.
- In zato si mi dolžan uslugo.
- Ja.
- Če bom kdaj kaj hotel, mi boš mogel takoj uresničiti.
- Ne bom ti ga potegnil.
- A si nor! Saj nisva pedofila.
- Niti pedra.
- Niti poštarja.

- Niti klečiplazifukca.
- Ne.
- Jasno, da ne. Uslugo si mi vseeno dolžan.
- Ja.
- Ubogal me boš.
- Ja.
- Brez da bi razmišljal.
- Brez.

21.

- Veš kdo sem jaz?
- Ja.
- Kdo?
- Jaga baba.
- Kdo?!
- Šoferka viličarja, mogoče prodajalka kokic v kinu? Kdo že? Moja mama niste, njo poznam, pedofil tudi niste. Aja! Že vem!! *Teve* napovedovalka vremena ste.
- Dosti.

- Uh! Zdaj vem, kdo ste?! Kako sem lahko pozabil! Vi ste Michael Jackson, samo da ne smem nobenemu povedat, a je tako?
- Specialistka klinične psihologije sem. Pomagam otrokom, kadar imajo težave. In tvoja učiteljica mi je povedala, da imaš težave. Da si se spremenil.
- Nisem se spremenil.
- Odličnjak si bil. In tudi zdaj, tako pravi tvoja učiteljica, si nadarjen za matematiko. In rišeš odlično. Čeprav nočeš sodelovati. In tudi nalog ne pišeš. Se pravi, da si se spremenil.
- Nisem se jaz spremenil.
- Kdo pa?
- Vi ste se spremenili. Mama se je spremenila. Vreme se je spremenilo. Poplave bojo. Led se bo stopil in vse šole na svetu bo zalilo do stropa. Matematika se je spremenila. In postelja se je spremenila. Moja postelja je postala raztegljiv kavč v dnevni sobi. Televizija tudi. Spremenila! Reklame so se spremenile. Moja obleka se je pomanjšala. Čevlji so zlezli skupaj. Špageti imajo okus po pesku. Besede so drugačne. Igrače so drugačne. Vse je drugačno. Nisem se jaz spremenil. Vse se je spremenilo.
- - -
- - -

- Pameten si.
- Vi pa neumni.
- Hvala.
- Zakaj *hvala*? Saj vam pripada.
- - -
- - -
- Se veliko pogovarjaš sam s sabo?
- Se vi veliko fukate?
- Kaj?
- Komu ga potegnete v prostem času? Mislim, kadar ne postavljate neumnih vprašanj.
- Pa ti?
- Kaj?
- To isto.
- Nobenemu!
- Nobenemu več?
- Zdaj in že od nekdaj, od začetka vesolja nobenemu več!! Ste razumeli?!
- Res?
- Ubil vas bo.
- Kdo?

- Moj prijatelj. Če boste še enkrat ponovili.
- Kaj?
- To, kar ste rekli?
- Kaj sem rekla?
- Kaj sem rekla?
- No?
- No?
- Povej mi, kaj sem rekla.
- Povej mi, kaj sem rekla.
- To je pa že neumno.
- To je pa že neumno.
- Zakaj ponavljaš za mano?
- Zakaj ponavljaš za mano?
- - -
- - -
- Kdo me bo ubil?
- Samo rečem mu, pa boste ubiti.
- Tisti, s katerim se pogovarjaš, pa ga nobeden ne vidi?
- Če ga ne vidite vi, ne pomeni, da ni tukaj.
- A je zdaj tukaj?

- - -

- - -

- Greva!

- Ja, greva. Baba nima pojma.

- Trdi, da te ne vidi.

- To govori nalašč, da bi te razjezila.

- Ampak, ti si. Ane da si?

- Tako sem, kot ti.

- In me imaš rad?

- Ja. Ampak tega si fantje ne govorijo. Greva. Ne bova se več pogovarjala s to pizdo.

- - -

- - -

- Kam greš?

- Na kemoterapijo.

- Fant, nisva še končala. Jutri po pouku spet tu. Če ne prideš, bo prišla socialna služba pote. Bi rad to?

- An ban pet podgan,

če zbežiš, boš poscan,

če ostaneš, boš usran.

- Nasvidenje, milostljiva gospa.

22.

- Kje je mama?
- V bolnici.
- Si jo zbil ko psa?
- Rodila bo.
- Kdaj?
- Danes, jutri. Mi bodo sporočili.
- In ti?
- Kaj jaz?
- Boš tu?
- Tu zdaj stanujem, si pozabil?
- Zdaj, ko je ni, bova sama?
- Kuhal ti bom.
- To pomeni, da bova sama.
- Nekaj dni. Mama je šla rodit mojega sina, tvojega bratca.
- Kaj pa, če bo podgana?
- Zobe ti bom zbil, roko ti bom izpulil, prekleti pankrt zafukan, samo če še enkrat rečeš ...

- Kaj pa, če bo podgana? Kaj pa, če bo podgana? Kaj pa, če bo podgana!
- - -
- - -
- Saj vem, rad bi, da bi se mi utrgalo in da bi te zbil do amena. To bi rad, kaj? Da boš lahko tulil in klical na pomoč, kaj?! Sem te spregledal, pankrt mali. Zvit si, ampak jaz sem še bolj. Imam prakso s takšnimi mulci. Vse moje so imele takšne mulce, in povem ti, na koncu sem jaz zmagal, vedno!
- Zaklenil se bom.
- V zlato skrinjico?
- V dnevno sobo.
- Zakaj?
- Če boš hotel gledat televizijo, ko bom spal.
- Zakaj bi hotel gledat televizijo, ko pa lahko počnem kaj bolj pametnega.
- - -
- - -
- Tvoj sin bo podgana! Tvoj sin bo podgana! Tvoj sin bo podgana! Tvoj sin bo podgana! Tvoj sin bo podgana!

23.

- To je gospa specialistka klinične psihologije. Jo že poznaš.
- Prvič vidim.
- Fant ima poseben smisel za humor.
- To pa je tvoj pravni zastopnik.
- Za zaščito otrokovih pravic. Poskrbel bom, da bo vse tako, kot je treba.

Ne skrbi, fant.

- Mene pa tako že poznaš.
- Prodajate kokice v kinu.
- Ha! Kokice v kinu prodajam jaz. Si že pozabil?
- Ne, ti si Jaga baba specialistka.
- Jaz sem s policije.
- Jaz pa sem predsednik republike.
- Kriminalist sem, vem, da se me spomniš, in raziskujem podtaknjen požar v hišniškem stanovanju vaše šole in s tem tudi smrt hišnika. Si me razumel?
- Si me razumel?
- Če si me *ti* razumel?
- Če si me *ti* razumel?
- Me zafrkavaš?
- Me zafrkavaš?

- Vedno začne ponavljati, kadar ga spravimo v zadrego.
- Vedno začne ponavljati, kadar ga spravimo v zadrego.
- Ne ponavljaj! Si me razumel?!
- Ne ponavljaj!! Si me razumel?!
- Kot varuh otrokovih pravic vas opozarjam, gospod kriminalist, da ne smete povzdigniti glasu nad otrokom, ki ima komaj devet let.
- Gre za hude reči.
- Otrok je še.
- Prav. Ne bom nič rekel. Pokazal bom.
- - -
- - -
- To je posnetek, ki ga je naredila varnostna kamera na bencinski črpalki ob 21:34 Tisti večer, preden je naslednje jutro zagorelo hišniško stanovanje.
- Si na posnetku res ti, fant? Povej gospodu s policije!
- Posnetek je dober in zelo jasno vidimo fanta s plastično posodo, v katero je natočil tri litre bencina super 95.
- Si to ti, fant? Tudi jaz bi rada vedela.
- Povej!
- - -

- - -
- Ne.
- Kdo pa!? Sveti duh?
- Moj prijatelj.
- Ko varuh otrokovih pravic ti svetujem, da poveš resnico.
- Kupil si tri litre bencina, ki si ga navsezgodaj zjutraj zлил skozi režo za pisma v hišniško stanovanje. Hišnik je še spal ...
- O, moj bog!
- Gospa, prosim, da me ne prekinjate.
- Si to res naredil?!
- Ne.
- Posneto imamo. Tudi točen čas in uro. In kamera pri blagajni bencinske črpalke te je tudi posnela ... Poglej! Čisto do blizu se poglej.
- Kot psihologinja ... mislim, da bi morali poklicati njegove starše.
- Jaz sem tu namesto matere. Je v bolnici. Komplikacije pri porodu.
- Si ti na posnetku?
- - -
- - -
- Sem.
- Se pravi, da ni tvoj prijatelj?

- Ne bom ga izdal.
- Koga ne boš izdal?
- Jaz sem.
- Sta bila dva?
- Sam sem bil.
- In zakaj si to storil? Si vedel, da je hišnik doma?
- Povej gospodu kriminalistu. Vse bo v redu. Ne boj se.
- Nisem bil jaz.
- Malo prej si rekel, da si bil.
- Kot specialistka za klinično psihologijo svetujem temeljitejšo in bolj strokovno obravnavo. Z več strokovnjaki ...
- Ne se igrat z mojo potrpežljivostjo, smrkavec! Si kupil bencin ali ga nisi?!
- Prosim, da ne kričite na otroka. Otrok je moj varovanec. Pogovor bom prekinil, če na fanta še enkrat zakričite.
- Kupil sem ga.
- No, končno!
- Nisem pa zažgal.
- - -
- - -

- Ne seri, mali! Trideset let sem kriminalist in ne boš me takole na suho nategoval.
- Prosim, da pazite na besede.
- Za umor gre! Za zогlenelo truplo, ki se je z rokama držalo za rešetke na kletnem oknu!
- Bencin sem kupil, ker mi je tako naročil oče. Mislim ta, ki je zdaj z mamo, ki je zdaj najina družina ... Poslal me je ... Ubogal sem ga, Vedno ubogam. Za njegov avto. Zmanjkalo mu je bencina in me je prosil, če ga grem iskat, da bo lahko zjutraj odpeljal avto z dvorišča.
- - -
- - -
- Bomo preverili.

24.

- Nisem te izdal.
- Saj to ne bi bila izdaja. Na posnetku me itak ni bilo.
- Nisem hotel, da bi mislili, da si me ti nagovoril.
- Pa sem te.
- Nisi.
- Sem.

- Sam sem hotel.
- Vprašal si me. In jaz sem rekel *ja*. Da bo konec.
- In je bilo konec.
- Samo da zdaj nimava več denarja.
- Hišnik je smrdel in prdel, plačal pa je.
- Ne rabiva denarja. Saj nama itak pripada.
- Itak.
- - -
- - -
- Malo je manjkalo, pa bi te izdal.
- Vseeno.
- Meni ni vseeno. Ti si moj edini prijatelj. Te lahko objamem.
- A si peder?
- Ne.
- Potem pa brez objemanja.
- Punce so mi všeč.
- Meni tudi.
- Čeprav mečejo kamne vame. Jaz pa vseeno rinem za njimi. In jih gledam.
- In si ga mečeš na roke.
- Nisem noben pedofil.

- Jaz tudi ne.
- Midva nisva pedofila.
- Niti pedra.
- Niti poštarja.
- Niti porivača.
- Niti policija.
- To pa sploh ne.
- Niti pezdeta.
- Niti prdeta.
- Niti ... Ne spomnim se več besed na *p*.
- Pirata?
- Niti pirata.
- - -
- - -
- Kaj pa potem sva?
- Pojma nimam.
- Jaz tudi ne.
- Kar neki.
- Ja, kar neki.

25.

- Nisem te izdal.
- Hvala.
- Ko so pozvonili in mi pomolili izkaznico pod nos, sem se skoraj usral, potem pa, ko so vprašali zate, sem takoj vedel, da si nekaj ušpičil. In sem bil previden.
- Hvala.
- So vprašali, kje si bil dne ... in so povedali datum ... Kot bi izstrelil, sem rekel, kar na pamet, da doma. Potem pa so vprašali, če sem te kam poslal, dne tega in tega, okoli desetih zvečer ... Sem takoj vedel, da sem te. Sem rekel *ja, pa sem ga res poslal*. Kam? Me je vprašal tisti policist. Pa sem rekel, da te vsak večer kam pošljem, po cigarete, po burek, po takšne reči ... In da se ne spomnim točno za tisti dan.
- Hvala.
- Potem je kriminalist vprašal, če imam avto. Sem rekel, da *ja*. In mi je bilo že jasno, da sem te najbrž *poslal* po nekaj za avto. Potem sem se spomnil, da je v šoli gorelo, in da je tvoja mama povedala, da so te zasliševali, ker so mislili, da si ti zažgal, *piromanček mali, ha ...*

- Hvala.
- In sem povezal eno z drugim in sem kar usekal: *bencin!* Kriminalistu so se oči tako žalostno povesile, kot da sem mu pravkar povedal, da ga je baba znogirala, in sem takoj vedel, da sem zadel. *Po bencin sem ga poslal! Ja!* Pa še spomnil sem se, kako sem pred kratkim pizdil, ker nisem mogel zjutraj zakurblat avta, ti si šel v šolo in si me slišal, kako sem mami rekel, da se po glavi tepem, ker te prejšnji večer nisem poslal s kantico po par litrov. No! In sem te rešil.
- Hvala.
- Ne zahvaljuj se mi.
- Hvala.
- Je premalo.
- Hvala.
- Mi boš povrnil.
- Bom.
- Kar zdaj boš. Povrnil.
- - -
- - -
- Sem pridi.
- Kam?

- K meni. Na moja kolena.
- Na stolu mi je dobro.
- Otrok si.
- Devet sem star.
- Otroci sedijo očetu na kolenih.
- Zakaj?
- Ker se tako pokaže, da imaš nekoga rad.
- Jaz te nimam.
- Jaz te imam. Tako te imam rad, da te nisem izdal. Pridi! Tukaj vmes! Na eno koleno!
- - -
- - -
- No, a je bilo hudo? Sediš na očkovih kolenih. To je lepo.
- Nisi moj oče.
- Objamem te pa vseeno lahko. Piromanček mali.
- Kaj pa zdaj?
- Zdaj te bom stiskal. Saj hočeš to?
- Ne.
- Ja.
- Ne.

- Ja.
- - -
- - -
- Najprej bom jaz stiskal tebe. Potem pa ti mene. A je prav?
- - -
- - -

26.

- Punčka je!
- Zelo lep otrok! Moj otrok! Čeprav bi imel sina rajši.
- Kaj govoriš! Glavno, da je dojenček zdrav.
- Sina sem pričakoval. Ampak jo bom imel vseeno rad. Otrok je otrok.
- Pa ti? Si vesel, da je tvoja mama spet mamica? Si vesel, da si dobil sestrico?
- - -
- - -
- No, boš kaj rekel, smrkavec!
- Ja.
- In kaj boš še rekel?

- - -

- - -

- Ne ga silit, če noče. Mora se navadit. Do zdaj je bil on glavni, pa ga to skrbi. Ane, sinko, da te skrbi, da te mamica ne bo več imela rada. Pa te bo. Oja, še bolj te bom imela rada. Vse štiri bom imela še bolj rada.

- No, smrkavec, in kaj še?!

- Pusti ga!

- Hočem, da pove, kaj še. Zmenjena sva. No, kaj še?!

- - -

- - -

- Zelo ...

- Kaj?!

- ... sem vesel, da imam sestrico.

- In še!

- Rad jo imam.

- To sem hotel slišat!

- Tako lepa družina bomo! Srečna sem.

27.

- Sovražim jo.

- Dojenčica je še.
- Če si moj najboljši prijatelj, jo moraš tudi ti sovražiti.
- Punca je. Punce pa so okej.
- Niso. Kamne mečejo.
- Ko odrastejo.
- Tudi ona bo odrasla.
- Ko pa še bolj odrastejo, pa ne mečejo več kamnov.
- Potem se fukajo, kot moja mama. In nafukajo nove punce, ki spet mečejo kamne.
- Zakaj jo sovražiš?
- Ker je mama šla zaradi nje v bolnico in sem ostal sam z njim. Zato. Tri dni sem bil sam z njim.
- Vem.
- Sem mislil, da ne bo nikoli konec.
- Vem.
- Potem veš, zakaj sovražim *tamalo*. In mamó tudi sovražim.
- Zakaj?
- Ker je slepa.

28.

- Midva z mamó bova malo počivala.
- Po kosilu paše.
- Pelji *tamalo* na zrak.
- Ja, v park jo pelji.
- Ali pa na igrišče.
- A je prav?
- - -
- - -
- A si slúšal, mutec mali?
- Ja.
- No! Potem pa le!
- Čez eno uro pridi nazaj.
- Raje čez dve.
- Čez dve, ja.
- Alo! Ven!!

29.

- Luškana je.
- Grozna je.

- Dojenčki so luškani.
- Dere se.
- Zdaj spi.
- Zaradi nje ne moreva v trgovino.
- Nimava denarja.
- Saj nama itak pripada.
- Pa je vseeno včasih fino imet denar.
- Zdaj, ko ni več hišnika, težko.
- Kaj pa on?
- Njemu zastonj. Ker me ni izdal.
- To je krivično.
- - -
- - -
- A jo lahko jaz malo zibam?
- Daj!
- - -
- - -
- Luškana je. Še ko spi, se smeji.
- Ko pa ne spi, pa kriči.
- Kaj boš naredil?

- Ubil se bom.
- Potem bom ostal brez prijatelja.
- Saj.
- In tudi ti boš sam.
- Če bom pa mrtev.
- Ko si mrtev, si najbolj sam.
- Saj.
- - -
- - -
- Ne bom se ubil.
- - -
- - -
- Luškana je.
- Če boš še enkrat to rekel, ne bom več tvoj prijatelj.
- Tako majhne prstke ima.
- Če boš še enkrat to rekel, ne bom več tvoj prijatelj.
- In nič ni kriva.
- Če boš še enkrat to rekel, ne bom več tvoj prijatelj.
- - -
- - -

- Nekaj boš vseeno moral naredit.
- Kaj?
- Njega daj. Tako kot hišnika.
- Ne morem. Mama je vedno zraven.
- Potem daj oba!
- Sem razmišljal.
- In?
- Ne bo šlo. Drug na drugega pazita.
- - -
- - -
- Imam idejo!
- Mi boš pomagal?
- Njo daj!
- Koga?
- V vozičku.
- Sam si rekel, da je luškana. In nič kriva.
- Sem, ja. Ampak, tako boš popravil krivico.
- Mama bo jokala.
- Izdala te je.
- On me bo ubil.

- Itak bi imel rajši sina. Sam je rekel.
- Ubil me bo!
- Kaznovan mora bit.
- Ne vem.
- Niti plača ti ne.
- Ne vem.
- Moraš to naredit.
- Ne vem!
- Uslugo si mi dolžan.
- Ne vem!
- Ker si me izdal. Se spomniš? Rekel si, da sem ti jaz tlačil bombone v žepe.
- Ne vem!
- Zato me moraš zdaj ubogati. Brez da bi razmišljal. Se spomniš?
- Ne vem!!
- Potem bova svobodna.
- - -
- - -
- Spet bova lahko šla v trgovine.
- V milijone trgovin!

- V milijardo milijon trgovin!

30.

- Veš kdo sem jaz?
- Ja.
- Kdo?
- Jaga baba.
- Višja strokovna sodelavka oddelka za težave mladostnikov pri ministrstvu za socialne zadeve in družino. Dodelili so me tebi. Ali tebe meni. Pa saj je vseeno. No, in pogledala sem tvoje teste. Tudi drugi strokovnjaki so jih. Naredili smo primerjavo na evropskem nivoju. Program sofinancira Evropska skupnost, ampak to te najbrž sploh ne zanima.
- Ne.
- Jasno.
- Zakaj mi potem vse to pravite?
- Dajva nadaljevat ... No, čeprav si nalašč izpolnjeval vse narobe, so testi prirejeni tudi za takšne otroke kot si ti. Z drugimi besedami ... Zelo bister fant si. To je jasno. In tudi tipično. Ranjenost in bistrost je lahko

eksplozivna mešanica. Ranjeni otroci, ki niso bistri, niso ... kako bi rekla, niso tako *nevarni*. Ampak to te najbrž sploh ne zanima.

- Ne.
- So pa testi pokazali ... Iz njih je mogoče jasno razbrati ... Jasno so izraženi znaki ...
- - -
- - -
- Veš na kakšne *znake* mislim?
- Kakšne znake?
- Pameten si. Ti mi povej!
- Kakšne?
- Tvojega očima imamo v evidenci.
- Kakšni evidenci?
- Tvoja mama je že njegova tretja žena. Vse so bile ločenke in vse so še iz prejšnjih zakonskih razmerij imele sinove, dečke, fantke, toliko stare, kot si ti. Kakšna koincidenca, kaj?!
- - -
- - -
- Če mi boš vse povedal, ti bo lažje. Boš videl.
- Če mi boš vse povedal, ti bo lažje. Boš videl.

- No?
- No?
- Povej!
- Povej!
- Odleglo ti bo.
- Odleglo ti bo.
- Znebil se boš bremena.
- Znebil se boš bremena.
- In mi bomo ukrepali.
- In mi bomo ukrepali.
- Zakaj ponavljaš za mano?
- Zakaj ponavljaš za mano?
- - -
- - -
- A zdaj bova pa molčala?
- A zdaj bova pa molčala?
- - -
- - -
- Ne smeš se bat. Ničesar nisi kriv. Ničesar nisi narobe naredil.
- Ne smeš se bat. Ničesar nisi kriv. Ničesar nisi narobe naredil.

- Tu sem zato, da ti bom pomagala.
- Tu sem zato, da ti bom pomagala.
- - -
- - -
- No?!
- - -
- - -
- Niste zato tu, da bi mi pomagali.
- - -
- - -
- Kako to misliš?
- Zakaj me kar naprej sprašuješ?
- Zato sem tu, da sprašujem.
- A me lahko enkrat samkrat nekdo tudi posluša!!!
- Ni treba kričat name.
- A me lahko poslušáš, pizda stara sfrizirana?! Zakaj me nihče ne posluša?
An ban pet podgan in kamen v glavo! Nobeden ne posluša! Nobeden ne
vidi! Samo delate se, da slišite, da vidite. Služba! Jaz sem za vas služba!
- Ni tako.

- Tri litre. Evrosuper: 1,26. Skupaj: 3,78 evra.
- Hvala.

32.

- Mi pomagaš?
- Zato pa so prijatelji.
- Boš ti voziček. Ne morem oboje.
- - -
- - -
- Zaspala je.
- Vso noč se je drla.
- Kot da bi vedela.
- Mama je šla že zjutraj. Ob petih so jo prišli iskat. S kombijem. Čisti pisarne. Po celi državi.
- Pa on?
- Takoj, ko je odšla, me je vzel na kolena.
- Plačal pa nič.
- - -
- - -
- Res je luškana. Škoda.

- Ne pomagaš mi.
- Oprosti.
- - -
- - -
- Kam greva?
- Zadaj, za igrišče.
- In boš?
- Ti si rekel.
- Odločil si se pa ti.
- Rekel si, da se moram.
- Da se konča.
- Ker sem ti dolžan. Brez pomišljanja.
- Ker si me izdal.
- - -
- - -
- Pa saj bosta potem itak spet naredila novo. In novo. In novo.
- Tožit bi jih morali.
- Koga?
- Nekateri ne bi smeli imeti otrok.

- Nobeden ne bi smel imet otrok. Konec bi moralo bit. Samo drevesa naj bojo, pa živali, pa ribe, pa črvi, gliste, mravlje ... Nič ljudi. To bi bilo najboljše.
- Sodišča bi jim morala prepovedat imet otroke.
- A misliš, da ju lahko tožim? Tako kot na televiziji.
- Vedno lahko vse tožiš.
- Tudi šolo?
- Tudi.
- Pa hišnika?
- Njega ni treba več.
- Pa učiteljico in tistih pet podgan?
- Vse. Ampak traja.
- Ne bom zdržal.
- Potem pa moraš.
- Ja, moram. Da se bo daleč videlo. Da se bo kadilo. Da bodo vsi pritekli in videli. Da bo tako kot svetilnik, ki sveti zato, da se druge ladje ne potopijo.
- - -
- - -
- Kaj se režiš?

- Svetilnik!
- Kaj se režiš?!
- Svetilnik v otroškem vozičku.
- - -
- - -
- Tu sva. Nisi mi preveč pomagal.
- Nočem, da bi mi roke smrdele po bencinu.
- V resnici mi nič ne pomagaš.
- Oja, pa ti.
- Ja, mi. Oprosti. Brez tebe bi bil zares sam.
- - -
- - -
- Najbolje, da začneš. Zdaj ko spi.
- Bom.
- - -
- - -
- Imaš vžigalice?
- Vžigalnik. Zippo.
- Nobel!
- Medtem ko sem mu ga vlekel, sem mu ga ukradel iz žepa.

- To je pa fino. Z njegovim jo boš.
- Na to sem mislil.
- Pa daj!
- - -
- - -
- Počakaj.
- Ja?
- Zdaj si lahko še premisliš.
- Ne morem. Nič ne morem. Samo to lahko. Samo to moram. Če ne morem spremenit, lahko ugasnem.
- Prižgeš, si mislil.
- Prižgem, zato da ugasnem.
- - -
- - -
- Hej! A je tisto tvoj voziček?
- - -
- - -
- Punce grejo.
- Pet podgan.
- - -

- - -
- Otroški voziček ima!
- Glej ga, debila.
- Ni debil. Matematiko obvlada.
- In noro riše.
- A je tisti iz četrtega?
- Tisti, ki ščije.
- - -
- - -
- Sem prihajajo.
- Kaj pa zdaj?
- Počakaj. Saj lahko potem.
- - -
- - -
- A si upaš k njemu?
- Zakaj ne, saj nas je pet.
- Dojenčka ima.
- Rada imam dojenčke.
- Ko bom velika, jih bom imela deset.
- Jaz pa dvanajst. Z enim možem!

- Hej!! Hej!! Debil!
- Ne mu rečt debil?
- Zakaj ne?
- Če ima pa dojenčka!
- Hej! A imaš brata ali sestro?!
- Si slišal? Nekaj te sprašujemo. Imaš bratca ali sestrico?
- - -
- - -
- Sestro.
- - -
- Spregovoril je.
- Ni mutast.
- A lahko pogledamo?
- - -
- - -
- Prikimal je.
- Punce, gremo tja!
- Mene zanima dojenček.
- Če ima dojenčka na sprehodu, potem je okej.
- Mama je rekla, da moškimi, ki imajo radi otroke lahko zaupaš.

- Gremo tja.
- - -
- - -
- Kako si jih boš znebil?
- Ne vem.
- Pogledale bojo *tamalo* in šle.
- Zvečer se bo še dlje videlo.
- Ja. V mraku se dlje vidi.
- - -
- - -
- A lahko noter pogledamo?
- V voziček?
- - -
- - -
- Prikimal je.
- A nimaš jezika?!
- Lahko.
- Bravo! *Lahko* je rekel.
- - -
- - -

- A je punčka?
- Prikimal je.
- Joj, kako prima punčka!
- Super bejbica!
- Točno takšna sem bila jaz, ko sem bila dojenček.
- Kako veš?
- Povedali so mi.
- A je tvoja sestra?
- Prikimal je.
- Ja.
- Spregovoril je!
- Lepa je.
- Super punca bo.
- In ti?
- Kaj?
- Spet je spregovoril!
- Jo vsak dan pelješ na sprehod?
- Prikimal je.
- Ja.
- A mi jo posodiš za en krog?

- Meni tudi.
- Meni tudi.
- Jaz sem četrta.
- To ni fer. Vedno sem zadnja!
- No?!
- Posodiš?
- - -
- - -
- Če nam jo posodiš, da gremo z njo en krog?
- Vsaka.
- Vsaka en krog, ja.
- Potem se lahko igraš z nami.
- A je prav?
- - -
- - -
- Punce, ste nore!
- Zakaj? Super sestrico ima. In če jo vsak dan vozi na sprehod in skrbi zanj, je okej fant.
- Takšnega lahko poročiš, je mama rekla.
- Jaz sem mu vrgla kamen.

- Takrat še ni imel dojenčka.
- No?
- No?!
- - -
- - -
- Potem se res lahko z vami igram?
- O! Tudi cel stavek zna povedat!
- Bravo!
- Lahko se z nami igraš.
- *An ban pet podgan ali ti loviš ali ti mižiš ali risanic ali hulahop ...*
- Tega se fantje ne igrajo.
- Ali pa kaj drugega.
- Sem ti večkrat hotela rečt ... ker ti gre matematika ...
- Ja, jaz tudi. Sem mu hotela večkrat rečt.
- Da lahko delamo naloge skupaj?
- Lahko bi od tebe prepisovale.
- Ti pa od nas.
- No?!
- - -
- - -

- Ja.
- Hura!
- Bravo! Bravo!
- Jaz bom prva.
- Druga! Druga!!
- Tretja!
- Jaz sem četrta!!
- To ni fer. Vedno sem zadnja!
- - -
- - -
- Kam greš?
- Grem.
- Kaj imaš to?
- Oče mi je naročil. Bencin za avto. Samo nesem mu. Takoj pridem.
- Brez skrbi. Jo bomo zibale.
- Jaz znam pesmico.
- Meni, ko sem bila še majhna, so tudi prepevali. Vse še znam na pamet.
- Hitro pridi nazaj.
- Bom. Bom.
- Ej! Še nekaj!

- Ja?
- Kako ti je ime?
- - -
- - -
- Emir.

33.

- Greš z mano?
- Saj sem tvoj prijatelj.
- Me imaš rad?
- Nisva pedra.
- Nisva. Ampak, me imaš vseeno rad?
- Če že tako težiš. Imam.
- Tako se bojim, da me ne bo imel nobeden rad.
- A lahko že greva!
- Greva.

34.

- Pa saj ni tako slab.

- In super riše.
- In sestrico ima mega.
- Ne je tako grdo zibat, se bo zbudila.
- A ti pa znaš, kaj?!
- Znam, ja!
- Pojma nimaš!!
- Dajta meni!
- Bom jaz pokazala.
- Punce, ne se kregat. Vse bomo prišle na vrsto.
- - -
- - -
- Mogoče pa ni bilo okej, da sem mu vrgla kamen.
- Takrat je bil še čudak.
- Zdaj je normalen.
- Ljudje z otroškimi vozički so normalni. Mi je mama rekla.
- Meni tudi. Družina je super. Mama, ata, bratec pa sestra! To je normalno.
- Ja.
- Ja, ja.
- - -
- - -

- Gori.
- Kaj?
- Tam zadaj, za igriščem. Nekaj gori.
- Joj, pa res! Kakšen velik ogenj!
- Do neba!
- Še sreča, da je daleč.
- Gremo še bolj stran od tu.
- Ja, zaradi otroka.
- Otroci so največje bogastvo, mi je mama rekla.
- Mama, ata, brat in sestra ... največje bogastvo!
- Gremo. Ogenj je res velik.
- Stran. Za vsak primer.
- Bomo od daleč gledale, kako bodo prišli gasilci.
- Kaj pa on?
- Nas bo že našel.
- Ko bo prišel, mu bomo pomahale! *Emir, tukaj smo! Tukaj! Čuvamo tvojo sestrico!*
- In bo prišel.
- Bo.
- Prišel bo.

35.

- An ban pet podgan,

štiri miši,

v uh me piši,

vija vaja

VEN